

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

17. Brictivs debitor ob spem lucri faciendi illicitè differt solutionem 300.
aureorum; nisi per id lucium alijs etiam creditoribus satisfacere possit,
alias non satisfaturus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

men sunt ex communi D. D. consensu de do-
te quoque præstanta intelligendæ; imò Palao
loc. cit. ait, solam Authorum communem
sententiam sufficere ad hanc fratri obligatio-
nem imponendam. Ad 3. Dicimus, sicut Bo-
nosus tenetur ex his bonis sororem alere, ita
& dotare, si aliunde ista habere soror neque-
at, ut rectè Covarr. in Cap. peruenit. de arbitr.
n. i. rationem addens, quod causa dotis non
minùs sit favorabilis, quàm alimentorum.

XVII. Brictius præsentes habet trecentosau-
reos, quos ex debito statim numerare debet Cred-
itoris suo; advertens autem insperatam occasionem
magni lucri per pecuniam illam faciendi, expendit
eam, atq; interea solutionem differt, haud ignarus;
nullum aut perexiguum damnum ex ista dilatio-
ne creditori enasci. Quæritur. Vtrum facere hoc
licitè possit?

Videtur licitè posse. Nam potestas lucran-
di, & spes lucri futuri etiam alienæ pecunie
interuentu est pretio æstimabilis, & aliquid
ultra debitū, computandumque inter bona
ipsius debitoris. Ergo ne de his grauem ia-
guram patiatur, potest solutionem differre.

Resp. i. Si Brictius plures habeat Credi-
tores, & ex dilatione solutionis vni faciendæ
speret lucrum, quo omnibus satisfacere pos-
sit, alias non satisfacturus, non malè facit dif-
ferendo solutionem. Ita Lessius L. 2. de Iust.
c. 16. n. 24. Layman. L. 2. Tr. 2. c. 12. n. 2. &
alij.

alij. Ratio sumitur ex lege charitatis, quæ obligat alienam iacturam impedire, cum fieri absque graui incommodo proprio potest. Ergo creditor ille priuilegiatus tenetur in dilationem consentire, ne alij debitibus suis priventur. Resp. 2. Si Briktius vel vnum hunc habeat creditorem, vel alijs aliunde satisfacere possit, malè facit differendo solutionem ob lucrum, quod interim obtinere potest. Ita Caiet. V. Restitut. c. 6. Martin. Nauar. c. 17. n. 59. Petrus Nauarr. l. 4. c. 4. n. 43. Lessius, Layman lo. cit. & communiter alij. Ratio est, quia creditor non tenetur consentire in hanc debiti retentionem, sed meritò fert eam invitum; siquidem ex restitutione Briktius non cogitur aliquod damnum pati in proprijs, sed in alienis eorum interuentu lucrando. Vnde.

Ad rationem in oppositum distinguimus; potestas & spes lucri futuri est pretio estimabilis, & aliquid ultra debitum, computandumque inter bona ipsius debitoris, si fundetur in bonis proprijs, & non debitibus, concedimus si in alienis, ut sit in proposito, negamus; nam quando spes lucri alienis nititur, sicut non potest alienum detinere, ita nec eam lucri spem; quippe iniuste eam spem retinet, qui retinet rem, cui illa annexitur.

XVIII. Callistus Episcopus iam Septuaginta confirmationis Sacramentum collaturus vides innumerabilem turbam confirmandorum confluisse